

R O Z M A I T O S C I.

W Sobotę

N^{ro.} 35.

.24 Marca 1821.

Dyamenty w mieście Panna.

Dyamenty, nie tylko przez opinią ludzką, która mu od dawna szczególniejszą nadawała wartość, ale też przez swoją rzadką naturalną zaletę jest jednym z najkosztowniejszych między wszystkimi międzywemiciałami, które ziemia w sobie mieści. Jest on prawie zgęszczeniem nayeżysciejszego powietrza (*æther*) i światła, i tak czysty, tak sam przez się utrzymujący się, iż gdy go ciekawość przesadnie w gwałtownym ogniu doświadczą, bez żadnego śladu znika. Dyamenty wschodnie, które z Indyy wschodnich dostаемy, odznaczają się naybardziej blaskiem i ogniem, a przeto są w naywiększym szacunku. Naypiękniejsze mamy z Prowincyy Golkondy i Dehaen. Anglik podróżujący Fr. Hamilton opowiada w pierwszym zeszytce Dziennika filozoficznego Edyburgskiego, następujące szczegóły: Na wzniosley równinie po nad rzeką Ganges pomiędzy innemi naypiękniejsze drzewa Teng ed wydającey, z których czarnego iądra, po Persku Abnus, mamy drzewo hebanowe, leży miasto Panna około 14 mil od Bandy, w okolicy zupełnie nieuprawney. Do około, gdzie tylko jest grunt krzemienisty, mają się znajdować dyamenty.

Grunt jest po części wszędzie mocno czerwony, gdzie niegdzie zaś iasno brunatny, zwyczajnie 3 do 6 stóp głęboki, i tam gdzie się dyamenty znajdują, ma w sobie wiele drobnych krzemieni do żelazney rudy dosyć podobnych. Pomiedzy te krzemienie znajdują się dyamenty pomieszane, nigdy zaś z innemi nie pospajane. Robotnicy zbierają krzemienie w kosze, które zanurzają w kadziach napełnionych wodą, dla wypłukania ziemi; poczem wypłukane krzemienie rozkładają dla odłączenia prostych krzemieni wybierając je gołemi rękami. Wiele dni upływa na tem bez żadney korzyści, jednakże robotnikom dosyć jest znaleźć w jednym roku kilka dyamentów, ażeby za swoją mozolę nagrodzonym został. Niektóre dyamenty nie warte są więcej nad 500 rupii (z których każda ma w sobie 179 1/2

szrebra) wiele zaś z nich popłaca czasem i do tysiąca rupiow; bardzo rzadko atoli znajdują się takie, któreby więcej warty.

Rajah miasta Panny posiadać ma dyament szacowany na 50,000 rupii, na który jednak żadnego kupca znaleźć nie mogli. Robotnicy zapewniali, że produkcyia dyamentów postępuje co raz dalej, i tak łatwo można je znaleźć w gruncie, w którym przed 14 lub 15 laty dyamenty wybierano, iak na miejscach, gdzie ieszcze nigdy nie kopano. (Stosownie do tego możnaby łatwo dochodzić dotąd ieszcze nieznaioney produkcyi kamieni drogich.) Rajah porostawiał wszędzie stróżów, ażeby robotników doglądali, jednakże ci zdają się nie mieć bacności szczególny dla zapobieżenia oszukanstwow. Robotnicy zdają się być ubogiem, a stróże są to prosci żołnierze, którym co miesiąc płaci z do 3 rupii, albo 5 do 7 szelągów. Okrutna surowość Raji zapobiega naybardziej handlowi zakazanem. Wszystkie dyamenty zbierają się do iednego domu, gdzie je wazą i sprzedają kupcom w Panna. Robotnicy otrzymują trzy czwarte części z szacunku o wnych, które są wielkości grochu, dwie trzecie części za te, które wielkości orzecha lashowego, a połowę od większych, które się jednak rzadko znajdują. Każdy mający ochotę może dyamentów szukać, mówią, że blisko tysiąca ludzi ma się tem zatrudniać.

Albinos Jilyryiska albo Kakerlakinka.

Powracając z Włoch, zaiechałem ostatnich dni Grudnia r. z. do iedney gospody w miasteczku S. Wita, powyżej Wipbach, abym sobie cokolwiek nogi ogrzał. Było tam kilkoro ludzi, którzy nieznacznie rozmowę swoją zwrócili na iakąś dziewczynę z czerwonymi oczyma. Mowiono tam, że miedien Pan chciał ją wziąć do siebie, dla oprowadzania iey po swiecie; że jednak rodzice nie chcieli na to zezwolić; że dziewczyna ta przedstawiona była zeszłego lata Biskupowi Gory-

cyi (Görz) w czasie kanoniczney wizyty onegoż; i że szkoda, że ta dziewczyna iest chorowita. Zdumiałem się bardzo na takie rozmowy, nie mogąc tego pojąć, coby to była za dziewczyna. Zapytałem nareszcie: daleko ona ztąd mieszka? — Odpowiedziano mi: zaraz za gospodą. Czy można ją widzieć? — O dla czegoż nie. — Chłopiec ieden zaprowadził mię do domu, który zbudowany pomiędzy wielkimi drzewami orzechowemi, zdawał się szukać schronienia przed szumiącym tu często Boreaszem. Uyrzałem dziecko siedzące przy ogniu, i zdumiałem się, poznawszy w niem takiego Albinosa czyli Kakerlaka, iskiego rzadko nawet nieśmiertelny Kook w podrózach swoich, na wyspach Oceanu południowego mógł znaleźć. Rodzice tego dziecka zwali się Jan i Marianna Ule, wieśniacy zwyczajnego rodzaju. Dziecie zowie się Maria, urodzone było d. 21. Grudnia 1807. Skórę ma cienką, mlekopłową, a włosy białe, które zdają się wpadać w blond. Tęcza oka, która u innych ludzi bywa brunatna, błękitna lub czarna, u osobliwszego tego dziecięcia iest czerwona na kształt karkubunku; mruga oczami, gdyż zwyczajnego światła dziennego zusić nie może; wreszcie ma piękne nłożenie twarzy, postać wysnutką i proporcjonalną, a głos prętki; szkoda tylko, że bardzo słaby i ślad ciała, z którego powodu już od roku odęta ma szyję, nie długie iey życie obiecuje. Wspomnieni rodzice oprócz tego dziecka, zrodzili ieszcze iedną Albinoskę, która po kilka miesięcy umarła. Zawsze to będzie uwagi godnem, że karnielscy małżonkowie, dwóch żeńskiej płci Albinosów iedno po drugim spłodzili, podczas, gdy znalezione w południowych krajach były płci męzkiej, a bardzo rzadko niewieściey.

Proces o Wieloryby.

W nowym Yorku (w Ameryce północney) zaszedł nie dawno rzadki proces: szło albowiem o sądowe rozstrzygnięcie pytania: czyli wieloryb iest rybą lub nie? gdyż w Państwie Nowego Yorku istnieje prawo przez które oleie rybie przy wprowadzaniu tychże podpadają dochodzeniu Zwierzchności. Gdy więc nieiaki Pan Judd kupił trzy beczki tronu, nie poddawszy go stosownie do przepisu prawa pod rozpoznanie Zwierzchności zapozwał go o te niedbalstwo sądownie Inspektor Morris, Pan Judd niezaprzeczał wprawdzie kupna, utrzymywał iednakże, iż tron pomieniony, niebył tronem rybim. Pro-

ces toczył się z obu stron z wielką zaciętością i zasięgano rady tak dawniejszych iako też nowszych badaczy natury, przecież Sędziowie nie mogli trafić do końca. Nareszcie zdanie iednego z najsławniejszych uczonych w Nowey Anglii, Pana D. Mitchell, że wieloryb ponieważ ma krew gorącą, płucami oddycha, żywe młode rodzi, i one piersiami karmi, istotnie od ryb się rozróżnia, przeważyło na stronę oskarżonego, który nakoniec proces wygrał. (Ze wieloryb dla tego, ponieważ w wodzie żyje, nie iest rybą właściwą, równie iak niedoperz ptakiem dla tego, że lata, o tém wie u nas teraz każdy ukształcony młodzian. Lecz dawniej a podobno w tenczas, gdy wyższe prawo stanowiono poczytywano wieloryba za rybę, bo niewiadome pospółstwo i teraz ieszcze dla wody i nazwiska ryby mnie ma że wieloryb iest rybą.) Jakoż chęć zysku w przypadkach powyższego rodzaju nie stosuje się do gruntowniejszego systematu historyi naturalney.)

Nagroda Cnoty.

Malherbes wydrapawszy się raz na skałę w Pireneach, zszedł się raptownie z Oficerem, kawalerem Inegans, zbierał ón niektóre minerały. Mędrzec nasz, w krótkim spencerze z sękowatą w ręce laską i podartemni kamaszami, przybliżył się do Oficiera bez ceremonii, wziął kamień ieden z iego ręki, obzierał go i rzekł; iest to ułomek Bazalta w tej okolicy bardzo rzadki. Dragony z swity Oficiera, znalezli tego chłopka pireneyskiego nadto śmiałym. Jednak rozinowa o cudach natury prowadziła się dalej. Piękna dusza Malherba rozwinęła się wkrótce, zaczęto mówić o innych przedmiotach, a na koniec o dworze Ludwika XVI. Ach, rzecze Officer, nie mówmy o tym, Ludwik miał tylko iednego poczciwego Ministra, którego nieprzyjaciele tronu, w krótko odsunęli. « A ten był? » Imię iego iest w wszystkich sercach, Malherbes. « Czy o nim WPan mówisz? Ja myśle że on we Dworze, wcale nie był na właściwym sobie mieyscu; brakowało mu potrzebnego kształtu. — »Co? kształtu? Naród potrzebuie człowieka cnotliwego i z jeniuszem, a reszta łatwo się znajdzie. » WPan musiates więc tego Ministra znać dobrze? — Tylko przez iego sławę. — Sława często kłamie. — Co ta to nie, tu prawdziwie nie! Lecz WPan mój Panie badaczu natury, zdaiesz się nie kochać Malherba, co mnie mocno boli, bo z

resztą zdaiesz się być dobrym człowiekiem, Moście Panie, mam sprawiedliwe powody nie pochlebiać Malherbowi. — W tej chwili, nadzedł służący Malherba, i nazwał go przy padkowie po imieniu. « Officer się zniższał: dodając z uszanowaniem: »Mości Panie, zagadka jest odgadnięta, ieden tylko jest człowiek w Europie, któremu jest wolno źle o Malherbie mówić, a tym jest on sam.

(*Kotzeb. neue klein. Erzähl.*)

Ant... Krech...

Pierwsza Gazeta we Francyi.

Wychodząca w Paryżu Gazeta Francyi (*Gazette de France*) jest najpierwszą Gazetą polityczną, która w tym kraju drukowana była. Pierwszym Redaktorem iey był niejaki Teofrast Renaudot Doktor Medycyny, ten sam, który miał zwyczaj, zewsząd różne zbierać nowiny, i potem opowiadać je swoim pacjentom. Powieści takowe, dały wkrótce początek nazwisku Gazeta. Ludwik XIII. dał na nią przywilej, a w roku 1623 wyszedł najpierwszy numer. Od tego czasu utrzymywała się ona ciągle aż podziś dzień; a za dwa roki obchodzić będzie drugą swoją setnicę. Renaudot, podał się także w r. 1635 redakcyi Merkurego Francuzkiego. Umarł w r. 1653, jako człowiek bogaty, i polubieniec Publiczności (Niemiecka Gazeta zaczęła najpierwey wychodzić roku 1612; Angielska zaś najpierwsza, która się zwała *Intelligencer*, roku 1637.)

O M u z y c e.

Grecy u których zmysł słyszenia bardzo był delikatny, cenili Muzykę bardzo wysoko. Plato był tego zdania, iż nie można było zgrzeszyć przeciwko Muzyce, niechybiając oraz Konstytucyi rządowej. Arystoteles nauczał, że znajduią się tony w Muzyce, które są w stanie wzbudzić na przemiany miłość lub nienawiść, podłość albo dumę, odwagę lub tchórzostwo, owo zgoła wszelkie cnoty lub występki. Polybiiusz utrzymywał, że Muzyka koniecznie potrzebną była do złagodzenia grubych obyczajów Arkadyczyków, a w Szkole Pitagoresa należała Muzyka do przedniejszych umiejętności, z przy czyny, że według twierdzenia tego Filozofa, dusza nasza iedynie utworzona jest z harmonii; a uczniowie tego wierzyli, iż nie co innego tylko muzyka zwraca duszę do pierwiastkowej harmonii, która iey fundamentalną istotę skła-

da, nim dusza weydzie w śmiertelne ciało. Wiadomo jest, że Tymoteusz podniecił okrucienstwo Alexandra przez muzykę Frygijską, tak iak przeciwnie Dawid przez melodyjne tony swojej arfy, ułagodził srogość Saula.

Aczkolwiek Muzyka po dziś dzień niemoże się szczyścić żadnemi nadzwyczajnemi skutkami, nowsi iednakże Lekarze utrzymują, iż ona zdolna jest naybardziej, namiętności ludzkie po części uspokaiać, poczęści zaś wzniecać sądzą oni, że muzyka może być w stanie, tak boleć ciała, iak i duszy łagodzić i poskramiać, owszem twierdzą niektórzy, iż ona osobliwym środkiem jest, wszystkie choroby? usmierzać, albo też nawet ciałkiem uprzętnąć.

Pechelinsz powiada o pewnym lekarzu, który miał tony wynaleźć będące w stanie naymocniejsze boleści reumatyczne uczynić znośnemi; a według Gassenda niejaki Pan de Peyresc przez melodyjne pienie pewney Ody, uratowany został od śmierci.

W Paryżu uleczonych zostało, pewnego razu kilku muzyków z professyi iedney chwili od napadu szaleństwa koncertem, który był dany w ich pokoju, podobnież iak to, co utrzymują być dowiedzioną rzeczą, że ludzie od tarantuli ukąszeni przez pewne melodią powracają znowu do zdrowia.

Nadto, widzimy prawie codziennie, że matki i piastunki usypiają niemowlęta również prostemi iak iednokształtnemi śpiewkami. — Przemagający wpływ Muzyki na człowieka, czyli to ukształconego, lub nie; widzimy nie tylko po wielkich salach tańcu w miastach, ale też i po szynkowniach wiejskich. Tak przy pełnym odgłosie huczney muzyki, iak też i przy mrujących tonach dudziarza, widzimy młodzież szybkością błyskawicy unoszącą się wesołym duchem do tańcu, zachwyca ona niby gwałtownie umysł, i zmusza człowieka do nayśmieszniejszych skoków. Naksztat szaleństwa napada ona kupę tańczących, którzy się obracają i kręcą do koła, iak gdyby naraz wszyscy poszaleli.

Poydźmy tylko kiedykolwiek na galerię sali tańców, zatkamy uszy tak mocno, abyśmy wcale muzyki niedostyszeli, a niebędziemy się mogli zdobyć na to, ażebyśmy tych wiercipiętów i skoczków niepoczytali za waryatów, jeżeli nie zgadniemy przyczyny tak osobliwego skutku.

I gdyby to było podobną wzbic się wysoko nad światem, możebyśmy usłyszeli muzykę napowietrzną, podług której cudnych tonów obraca się słońce, miesiąc, ziemia i

gwiazdy. Taniec pospołu, którego wspaniałości poziome zmysły nasze wcale ani obić, ani uczuć nie zdołają.

Akademia w Chios.

Wielkie na wzór Uniwersytetów Europejskich utworzone Kollegium w Chios (w Grecyi) utrzymuje się ciągle pomimo wszelkich przeszkód w kwitującym swoim stanie. Nauczycielem rysunków, dający oraz naukę języka Francuzkiego, jest Pan Mangousse, młody Francuz, uczeń Francuzkiej szkoły normalnej w Paryżu, obznajomiony dobrze ze starą Grecyzną. Przy otwarciu swoich prelekcji, miał on mowę, w której powiedział: »Wy zaś, Grecyi nieszczęśliwey, młode i czułe dzieci! nie bądźcie opieszali uczcić łzami groby naddziadów waszych, owe to szanowne miejsca, które barbarzyńcy zdobywcy z naddziadką bezczułością nogami zdeptali. Uświęcone cienie bohaterów i wielkich mężów, napominają was, ażebyście dla pociechy onychże poświęcali na to wszelkie usiłowania. Tak jest drodzy przyjaciele, wy to jesteście przez których Ojczyzna, z popiołów swoich na nowo powstanie etc.« Liczba Studentów dochodzi już do 476. Okoliczność godna uwagi, że nawet i z głębi Ameryki dwóch młodzieńców przybyło do Chios dla uczenia się języka Homera.

Wiadomości Warszawskie.*)

Z dnia 6. Marca.

Rzadko się zdarza aby w Warszawie w Marcu tak wielkie panowały mrozy, jak w tym roku. Kilka osób przez to utraciło życie.

Na Niedzielney reducie przedano biletów

1197.

Z dnia 7. Marca.

Oto jest opisanie Machiny wynalezioney przez Leona Kuchajewskiego, nazwanej przez niegoż Młóćarnią Polską.

Machina ta ma następujące własności: 1 Młóci cepami mającemi wszystkie własności cepów zwyczajnych. 2 Stoma zostaje cała i nie uszkodzona, 3. Machina w swoim składzie jest prosta, łatwa do pojęcia włóścian, i może być przez każdego wiejskiego rzemieślnika naprawiona. 4. Częstkowe uszkodzenia gdyby się wydarzyły, nie wstrzymują ogólnego ruchu i użycia machiny. 5. Układ mechaniki jest taki, iż nigdy ta machina niepodlega gwałtownemu uszkodzeniu, gdy przeciwnie inne prawie wszystkie maszyny, na takie przypadki są wystawione. 6. Cała machina jest przenośną. 7. Dwa ruchy głównejsze w niej są: wirowy, i poziomo odwrotny: w ruchu wirowym obracają się wszystkie koła; w ruchu zaś poziomo odwrotnym, postępuje cała machina i wraca na powrót, bez odmiany rotacyi w kołach, lub położenia machiny. 8. Siła jednego człowieka, nadaie ruch całej Machinie: koło, po którym człowiek deptce, obraca się w ruchu przeciwnym; dwa koła średnie przędce, a skrajne w obrocie szybaim; cztery zaś dolne zwolna ruch odbywają. Obrót kół wszystkich i posuwanie się machiny po ślepisku, przyjemny sprawia widok. Wynalazca ma wkrótce ogłosić prenumeratę na tę użyteczną machinę, i spodziewać się należy: iż ten piękny wynalazek, na tegorocznem wystawieniu płodów i kunsztów Kraiowych, publicznie ukazany będzie.

Także rodak nasz P. Gugenmus, bliskim jest ukończenia zegara, który w krótkce zdobić będzie pałac Kaźmierowski. Znaczący twierdzą, iż jest jedynym z doskonałych płodów sztuki zegarmistrzowskiej.

Teatr we Lwowie.

Przed dwoma laty Towarzystwo Dobroczynności w kraju tutejszym, ustanowione znalazło sposób zasilenia potrzeb szpitalów pod zarządzeniem Sióstr miłosierdzia zostających, wystawiając przez amatorów sztuki dramatycznej na teatrze tutejszym publicznym trzy sztuki w różnych językach. W tym zamiarze i teraz postępując Damy Towarzystwo Dobroczynności składające, za szczególniejszym staraniem JW. Magdaleny z Hrabów Dzieduszyckich Hrabiny Morskiej przewodniczącej temu dziełu, dwie sztuki dramatyczne w języku Polskim na dniu 18. r. b. na korzyść wspomnianych szpitalów wystawiło. Po odtrąceniu kosztów nieuchronnych weszło z tego źródła do kassy Towarzystwa Dobroczynności w złocie Czerw. Zł. 31. W Srebrze Rubli 10.— W monecie konwencyney ZR. 110, nakoniec w Walucie Wiedeńskiej ZR. 1674 kr. 3. Te wpływy domom Sióstr miłosierdzia podług proporcji ustawą Towarzystwa Dobroczynności przepisanej przesłane zostały. Szczęśliwy, kto potrafił przyjemność z użytkiem połączyć, a trudno o szlachetniejszy użytek nad ten, który pożądaną ulgę cierpiącej ludzkości przynosi.

*) Z Kuryera Warszawskiego.